

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende udenfor Fattigvæsenet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3393 ff.)

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Formanden (Høgsbro): Jeg er bleven gjort opmærksom paa, at der er indløbet en Trykfejl i § 2 sidste Stykke, hvor der i første Linie staar: „at han i Løbet af de sidste ti Aar“. Dette „Løbet af“ skal udgaa og derimod indsættes i anden Linie mellem Ordene: „og i“ og „samme Tidrum“.

Ordføreren for Forslagsstillerne (C. Ravn): Den Sag, om hvis Ordning vi have indbragt et Forslag, er en af de største Sager, der have foreligget i mange Aar, en Sag, som har været til Behandling baade udenfor Landet og her i Landet, og et Spørgsmaal, som i det hele trænger sig mere og mere paa og venter sin Løsning. Der har jo ogsaa her særlig i denne Samling været Bestræbelser for at føre dette Forhold til en Ordning. To Forslag have allerede ligget paa Tingets Bord, og dette er altsaa det tredje. Jeg haaber, at det gamle Ord, alle gode Gange er tre, maa kunne siges om dette Forslag, saa at det virkelig maa blive det, som maa blive ophøjet til Lov. — Vrede Medlemmer ville erindre, at under den Motivering, jeg gav til Endringerne, som vare fremme ved Fattiglovens anden Behandling, til § 64 altsaa den nuværende § 65, gjorde jeg gældende, at de Forslag, vi kom frem med, vare Grundtrækkene til en Ordning af denne Sag, og at vi ikke betragtede dem som andet end et Grundlag til et Forslag i saa Henseende, og at vi haabede paa dette Grundlag at kunne løse den Opgave, som derved burde finde sin Løsning. Siden den Tid har jeg forhandlet særlig med Højremestertallets Ordfører i Fattigudvalget (Holch). Jeg gaar ud fra, at vi kunne betragte os som Repræsentanter for det Flertal, som repræsenteredes ved de Medlemmer, der altsaa var Flertal i Udvalget og indstillede de Endringer, der bleve vedtagne af Tinget her til § 64, saa at vi kunne haabe at saa et Forslag i saa Henseende ført igennem dette Ting. Vi ere nu ikke blinde for, at en

Sag, for at skulde gaa igennem, ogsaa maa have et Flertal i det andet Ting og som dets Forpost tænker jeg mig det Højre, som staar her, og jeg har Tro til, at naar man kommer overens om en Affattelse med Højre her i Tinget, maatte man kunne have Haab om, at den ogsaa gaar igennem i det andet Ting. En saadan Overenskomst er det lykkedes at opnaa. Det ærede Mindretallets Ordfører og jeg ere blevene enige om et Forslag, som har funden Tilslutning af 8 andre Medlemmer i selve Udvalget og som nu her indstilles. Vi have altsaa det Haab, at de Mænd, der staa som Forslagsstillere, skulle kunne føre denne Sag igennem.

Jeg skal derefter gaa over til at omtale selve Forslaget. Dette gaar ud paa, at give en Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende udenfor Fattigvæsenet. En saadan Understøttelse er betinget af følgende Ting: Den første Betingelse er, at vedkommende skal være trængende, altsaa at han virkelig er i Trang i større eller mindre Grad for at kunne opretholde sig og sine den anden er, at Personen skal have fyldt sit tredsindstyvende Aar. Det er to Ting, vi alt have haft fremme og som jeg derfor ikke behøver at dvæle videre ved. Den tredje Betingelse er, at vedkommende ikke er funden skyldig i en i den offentlige Mening værdiløsende Handling eller ogsaa skal han, for saa vidt han er funden skyldig i en saadan Handling, have faaet Voresoprejsning. Jeg antager, at Tinget vil godkende dette, ligesom det gjorde ved Fattiglovens 2den Behandling; jeg behøver altsaa heller ikke at komme nærmere ind paa det. — Jeg kommer derefter til Forslagets § 2. Litra. b. De ville se, at der i denne er nye Bestemmelser. Der siges nemlig, at den Trang, vedkommende maa være kommen i, ikke maa være begrundet i Handlinger, hvorved han har bortstøttet sit Gods til andre, saa at han derved er kommen i Trang. Jeg gaar ud fra, at det høje Ting er enig med os deri, at, naar en Mand skulde gaa hen og give sin Ejendom bort, saa han ikke selv havde noget at leve af, det er ingen tilstrækkelig Grund til, set fra Forslagets Standpunkt, at han er blevet trængende, saa at han bør bære Folgerne deraf, eller hvis han fører et uordentligt eller ødselt Levnet, eller det paa anden Maade kan siges, at Trangen er selvforskyldt, Ting, som vi overlade til Bedømmelse af en Autoritet, som jeg senere skal komme til, nemlig til Kommunalbestyrelsen og for Resten de andre kommunale Autoriteter. Endvidere er der i Litra a, indført en Bestemmelse om, at vedkommende skal have opholdt sig her i Landet